

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

τού Βασίλη Μαγγίνα*

Η, σέ δεύτερο βαθμό, εκδίκαση τής υπόθεσης τής 17^{ης} Νοέμβρη, επανέφερε καί στή Χώρα μας τή συζήτηση περί τρομοκρατίας. Η τρομοκρατία -παρά τό γεγονός ότι οί θιασώτες της κόπτονται περί τού αντιθέτου- αποτελεί την σοβαρότερη απειλή για τα ανθρώπινα δικαιώματα, το δικαίωμα στη ζωή και στην ασφάλεια. **Τα ανθρώπινα δικαιώματα, είναι ασύμβατα με την τρομοκρατία.** Η πρόκληση όσο το δυνατόν περισσότερων θυμάτων, μεταξύ αθώων και ανυπεράσπιστων πολιτών, παραπέμπει ευθέως στη ολοκληρωτική λογική της «συλλογικής ευθύνης και τιμωρίας». Τά πλήγματα τών τελευταίων πέντε ετών, αναβίωσαν, στην πιο δραματική μορφή του, τον κίνδυνο της διεθνούς ισλαμιστικής τρομοκρατίας. Της επίθεσης ένοπλων φανατικών στους δημοκρατικούς θεσμούς, στις ανοιχτές κοινωνίες, στην ανεκτικότητα, στην ανεξιθρησκία.

Δεν πρέπει να υπάρχουν αυταπάτες. Η τρομοκρατία εμπνέεται από τά πιο σκοταδιστικά και οπισθοδρομικά ιδεολογήματα, εναντίον των κοινωνικών κατακτήσεων και του σύγχρονου πολιτισμού.

Πρόκειται για την πιο επικίνδυνη μορφή ολοκληρωτισμού στις μέρες μας.

Το μήνυμα για τους φανατικούς είναι σαφές. Η τρομοκρατία αποδίδει. Μικρές ομάδες φανατικών, μπορούν να ανατρέψουν την ροή των πολιτικών εξελίξεων προς όφελός τους, αρκεί νά χτυπήσουν δυνατά καί αιματηρά στην καρδιά κάποιας δυτικοευρωπαϊκής κοινωνίας.

Μπορεί η φτώχεια να ευνοεί την στρατολόγηση στην τρομοκρατία, αλλά δεν τήν γεννά. Για να οδηγηθεί κάποιος στην τρομοκρατική δράση, πρέπει να επιδράσει ο ιδεολογικός παράγων.

Σέ διεθνή επίπεδα, ο ισλαμικός φονταμενταλισμός. Σέ τοπικά, διάφορες κοινωνικοπολιτικές ιδεοληψίες σέ συνδυασμό είτε μέ σχιζοειδείς προσεγγίσεις για τήν «κοινωνική επανάσταση» καί τό περί «δικαίου» αίσθημα τού καθενός, είτε μέ υποπτες επιδιώξεις,

μέσω τών προσοδοφόρων ληστειών, για «αστικοποίηση» και πλουτισμό τών τρομοκρατών.

Πλανάται, ωστόσο, τό ερώτημα. Υπάρχουν χώρες και λαοί που βρίσκονται στο απυρόβλητο?

Μόνο αφελείς θα πίστευαν κάτι τέτοιο. Για τούς φανατικούς, αλλά και για τούς αυτόκλητους «κοινωνικούς τιμωρούς», ο «κόσμος τού κακού», δηλαδή ο δυτικός ή δυτικότροπος κόσμος, **είναι ένας κι αδιαίρετος**. Εμπεριέχει κάθε κοινωνία που έχει υιοθετήσει και λειτουργεί μέ βάση αξίες και αρχές, πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές, απορριπτές από τό Ισλάμ ή τούς «αδικημένους». Συνεπώς, εφόσον η παγκόσμια σκηνή είναι εξαιρετικά σύνθετη και η ψυχογεωγραφία αλλά και οι τακτικές της διεθνούς, ιδίως, τρομοκρατίας παραμένουν σκοτεινές και δυσδιάκριτες, κανένας δεν δικαιούται να πιστεύει πως βρίσκεται στο απυρόβλητο.

Η τρομοκρατία είναι παγκόσμια απειλή και για το λόγο αυτό απαιτεί παγκόσμια απάντηση. **Τίποτα δε μπορεί να δικαιολογήσει την τρομοκρατία. Καμμιά ιδέα, όσο νομιμοφανής ή αξιακά φορτισμένη και αν είναι, δε μπορεί να λειτουργήσει σαν άλλοθι για τους τρομοκράτες**. Γι' αυτό και είναι απολύτως ουτοπική, η διανοουμενίστικη άποψη ότι θα αντιμετωπιστεί η τρομοκρατία μόνο αφού ο κόσμος γίνει δίκαιος. Αντίθετα, η ίδια η αντιμετώπιση της είναι απαραίτητο στοιχείο για τη διαμόρφωση ενός -κατά τό δυνατόν- δίκαιου κόσμου. Η συντριβή της, προϋποθέτει διεθνή συνεργασία. Ολα τα μέσα: στρατιωτικά, αστυνομικά, δικαστικά, νομοθετικά, πολιτικά, οικονομικά, διπλωματικά, είναι αναγκαίο να χρησιμοποιηθούν.

Βεβαίως, η χρήση των μέσων αυτών, επιβάλλεται να γίνεται με κανόνες, τόσο εσωτερικού όσο και διεθνούς δικαίου, να αποφασίζεται δημοκρατικά και να ελέγχεται κοινωνικά. Οι δημοκρατικές κοινωνίες δεν πρόκειται νά εξαχρειωθούν, στην προσπάθεια καταπολέμησης της τρομοκρατίας. **Είναι ανάγκη νά επιτευχθεί ο δύσκολος συνδυασμός, αποτελεσματικότητας και κράτους δικαίου**.

Οφείλουμε συνεπώς νά διαφωνούμε μέ την τρομοϋστερία και με όσους βαφτίζουν «τρομοκρατία» ό,τι δεν τους αρέσει, συγχρόνως

όμως να μή χαρακτηρίζουμε με ευκολία, «αντιδημοκρατική» οποιαδήποτε προσαρμογή των μέσων που διαθέτουν οί κοινωνίες, στις νέες εξελιγμένες δυνατότητες των τρομοκρατών .

Πού σημαίνει, χωρίς νά επικροτούμε ιδεολογικά τήν απομείωση τών ατομικών δικαιωμάτων, να αποδεχόμαστε πολιτικά τήν λήψη μέτρων ελέγχου υπόπτων δράσεων.

Όσον αφορά στά καθ' ημάς, πολλοί διερωτώνται. Υπάρχουν μή συλληφθέντες, εξαρθρώθηκε τελικά ή όχι η 17 Νοέμβρη, υπάρχει προοπτική αναβίωσης τής τρομοκρατικής δράσης στή Χώρα μας ? Είναι βέβαιον ότι ποτέ δέν ήρθε στό φώς η πλήρης οργανωτική δομή τής 17^{ης} Νοέμβρη. Συνεπώς, ούτε και τό σύνολο τών μελών της, είναι βέβαιον ότι αποκαλύφθηκε και δικάσθηκε.

Υπάρχει εξάλλου τρομοκρατική δράση, στή Χώρα μας, τούς τελευταίους 15 μήνες, καθώς και δηλώσεις είτε τών ιδίων τών διωχθέντων, είτε άλλων παραγόντων τής δημόσιας ζωής πού άλλοτε υπαινικτικά, άλλοτε ρητά καθόλου δέν αποκλείουν τή συνέχεια ή τήν αναβίωση τής τρομοκρατίας στή Χώρα μας.

Δυστυχώς, παρά τή μερική, αν και σημαντική, εξάρθρωσή της, η τρομοκρατία είναι εδώ. Και μπορεί μέσα από νέους ή ανανεωμένους μηχανισμούς νά σκοτώνει, νά καταστρέφει και προπαντός νά πλήττει τή διεθνή εικόνα τής Χώρας, μέ βαρύτατες οικονομικές και άλλες συνέπειες, γιά τήν ελληνική κοινωνία.

*** Ο Βασίλης Μαγγίνας** είναι Βουλευτής τής ΝΔ και Πρόεδρος τής Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Αμυνας τής Βουλής.
-πρ.Κυβερνητικός Εκπρόσωπος.
